

[Chr. Christensen.]

Vil den foreslåede samordning af læreruddannelsen fratage lærerne den nødvendige specialviden? Og hvad med de private skoler? Vil de kunne bevare deres selvstændighed, når, som det hedder i bemærkningerne, side 7: »uddannelserne henlægges til det samme administrative system? Og på samme side står der, at der »kan foretages en central økonomisk styring«. Vil de private skoler under disse forhold kunne bevare deres selvstændighed?

Vi er også betænkelige ved den udstrakte forsøgsbemyndigelse. Men store betæneligheder knytter sig også fra vor side til de økonomiske perspektiver af forslaget. Især når man i bemærkningerne, side 11, siger, at der bør tilvejebringes støtteordninger, der giver alle elever uanset uddannelsesvalget muligheder for et rimeligt eksistensgrundlag. Er det studenterløn, man igennem dette forslag nu vil indføre?

Ved første behandling af forslaget sidste år fremlagde jeg en beregning, der viste, at man meget let kommer op på en ungdomsydelse på ca. 1,8 mia kr. på årsbasis. Det er jo næppe ligefrem tidspunktet at overveje så store yderligere udgifter.

For os at se er der stadig mange uafklarede punkter i forslaget. Vi er meget parate til et meget grundigt udvalgsarbejde, men vi kan ikke på forhånd give tilsagn om medvirken til forslagets gennemførelse, idet vi i hovedprincippet er bange for, at forslagets gennemførelse vil betyde en forringelse af uddannelsesområdet både inden for handelsskoleregiet, inden for teknisk skoleområdet og navnlig inden for gymnasieområdet.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg vil også gerne henvise til, hvad jeg sagde ved behandlingen af forslaget i sidste samling den 14. januar 1976, sp. 3913 i Folketingets Forhandlinger, og så i øvrigt gøre et par bemærkninger yderligere.

Som sagt var vi allerede dengang enige i store træk i den målsætning, som ligger i forslaget. Jeg skal ikke gentage den række af kritiske bemærkninger, vi havde, men vi mente, at der her var et grundlag, hvorpå der kunne skabes en forbedring, specielt i uddannelsen på det 10.-12. skoleår.

Jeg vil godt understrege endnu en gang, at der er nogle forudsætninger for denne uddannelse, som vi stadig mener er for dårlige. Det

drejer sig først og fremmest om den folkeskolelov, som vi har fået, og hvor det specielt er spørgsmålet om timeantallet, der er for lavt, som giver vanskeligheder. Når jeg drager det frem igen ved denne anledning, skyldes det jo, at det for nylig har fået en meget stærk understregning igennem beslutningerne på Danmarks Lærerforenings kongres, hvor man gjorde dette spørgsmål til et af hovedpunkterne.

Men der er også andre sider af sagen. Det står jo efterhånden temmelig klart, at når folketingets flertal engang kan besinde sig til at give elever og forældre besked om, hvilken mening man har om den nye gymnasielov, så vil det i hvert fald vise sig, at man på en eller anden måde vil lave en spærring trods de løfter, der tidligere er givet om den frie adgang til gymnasiet.

Alt det gør, at forudsætningerne for det, der her lægges frem, bliver langt svagere, langt dårligere, end de ellers kunne have været. Dertil kommer en anden side af sagen. Vi diskuterede det somt sagt sidste år. Nu får vi en ny debat om det, men det viser sig jo igennem diskussionen, at der stadig er megen skepsis omkring sagen, selv om det forekommer mig, at de indvendinger, der gøres, ikke er særlig velfunderede. Det understreges ved, skal man sige den frygt for at prøve noget nyt, der bl. a. kommer til udtryk i, at man nu siger, at man – sådan ligger det jo i virkeligheden – ikke vil være med til at anstille de nødvendige forsøg, som faktisk skal til for at få det her til at køre.

Jeg ved ikke, hvad det er, fru Tove Nielsen mener, når hun taler om forsøg, som kun laves for forsøgenes skyld. Hvornår og hvor er det sket? Det kunne dog være rart at få noget at vide om det. Efter min mening er de forsøg, som man har iværksat, og dem, man har planer om på nuværende tidspunkt, af en sådan art, at de kunne bidrage til at opklare også en række af de ting, som både fru Tove Nielsen og andre stiller sig usikre over for, fordi de ikke ved tilstrækkeligt om det.

Men sådan er betingelserne altså på nuværende tidspunkt, og når så dertil lægges, at ministeren regner med, at det skal have en 5 års forsøgsperiode, ja, så kan vi godt se, at det er ude i en meget fjern fremtid, at vi kan gennemføre nogle af disse fornuftige ting.

Derfor er jeg også enig med fru Lone Dybkjær, når hun siger, at man måske i første